AVNİ

Sayı: 325... 10 Şubat 1996 Cumartesi...25.000TL.(KDV Dahil)

shalamars@gmail.com

MURTAZA GÜRKAN'DAN "ŞEHREMİNİ NOTLARI"... TAM SAYFA OLARAK İÇERDE!.

KÜÇÜK İSKENDER'DEN "THE KIRMIZI BAŞLIKLI İSTASYON ŞEFİ"! (Sayfa -14)

SPOR

SPOR TUTKUNLARI SAYFANIZ SİZİ BEKLİYOR!.. (Sayfa-15)

ŞEVKET YALAZ'DAN YENİ ROMAN... "TAŞ" (Sayfa 4-6-8)

GÜRCAN GÜRSEL'DEN YENİ ÇİZGİ ROMAN!.. "ŞEYTAN İŞİ"! (Sayfa 13-14)

MURAT ALPAY'DAN "BİR İNSAN BİR OBJE"... ARTIK TAM SAYFA!.. (Sayfa 5)

BÜLENT MORGÖK'TEN "ZEPLİN YOLCULARI"!. (Sayfa 7)

ZIPIR KARİKATÜRLER, (Sayfa 10)

ZIPIR

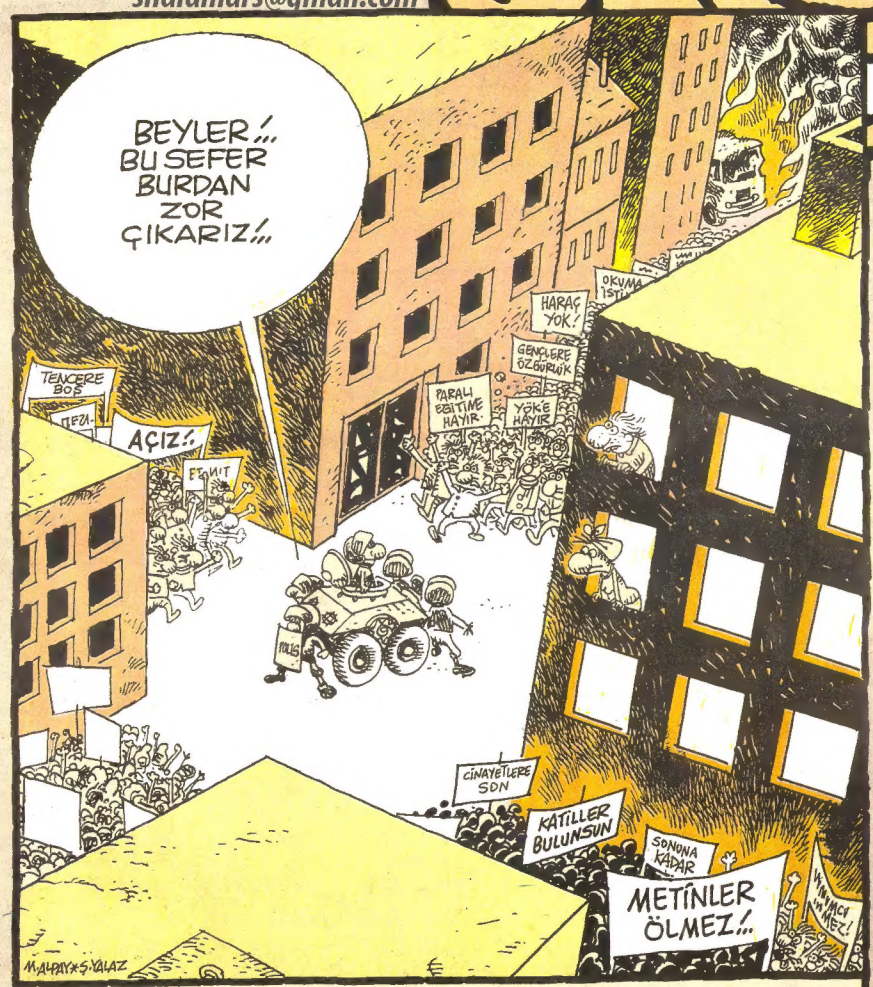

Bir buçuk aydır bir hükümetin bile kurulamadığı şu memlekette her türlü kargaşa anında sokaklara insan seli olarak dökülüyor. Denetimsizlik, sorumsuzluk, pahalılık zaten almış başını gidiyo. Bu yürüyüşlere protestolara etten duvar olan polis daha nereye kadar karşı koyabilecek, burnundan soluyan halk daha ne kadar yolları, meydanları arşınlıyacak!.. Haydi hayırlısı!...

Sayfa 11

-ÖĞRENCİ GENÇLİĞİ GELİYOR: 12Eylül sonrasında suskunluk içerisinde kalan yeni kuşak,öğrenci gençliği eylemlerini yükseltiyor...

Emniyet müdürlüğü polis TV kuruyormuş programları nasıl olacak dersiniz... Bir kaç tane aklımıza geldi... Bakalım neler var...

Sinema: (Yargısız infaz - Judga Dreed-)
Sabah Jimnastiği: (Göstericileri dövmek)
Dizi: (İşkence rüzgarları)
Magazin: (Telsizde küfür etmek, işkencede cinsel tacizde bulunmak, Forever),
Gece Jimnastiği: (Şöyle bir Gazi'ye gidip birkaç ev basmak)
Çat Kapı Programı: (Evde karakol kurmak),
Yarışma Prog.: (Kaybetmece-kayıplar

-Van 100.Yıl Üniversitesinde okula kaydını yaptıran polisler... Gündüz öğrenci gece ise evleri basan polis olarak görev yapıyorlar...

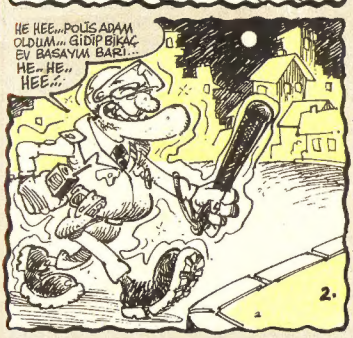

POLİS HEM ÖLDÜRÜYOR HEM GÖMÜYOR... Yargısız infazlardan sonra adeta ikinci bir iş yapar gibi levazım işlerinde üslenen polis cenaze törenlerinede izin vermiyor...

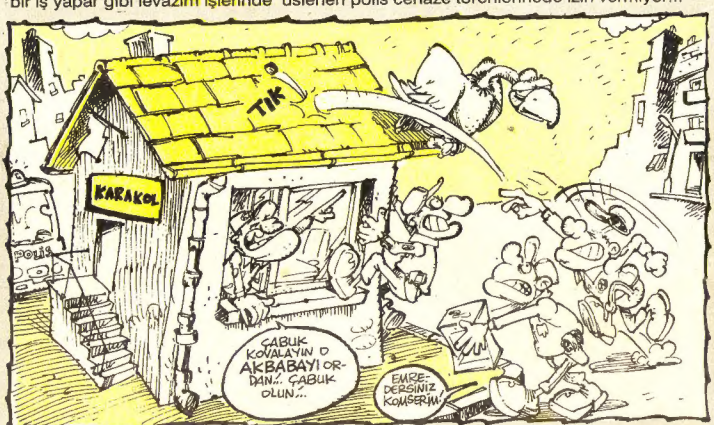

-POLİS İHD'ye karşı İnsan Hakları Sube Birimleri açtı: Bütün suçlamalar boşa çıkartılarak iyi polis görüntüsü çizilecek...

Güney Afrika'da **"imaj polisi"** ismi altında bir grup görevli sokakta gezen Afrikalılar'ın yollarını kesip, **"daha güzel giyinmelisiniz"** diyerek, onlara nasıl giyineceğini anlatıyor. "Tabi nasıl giyinmesi gerektiği malüm, Amerikan tarzına uygun bir moda oturtulmaya çalışılıyor.

Öyleki ülkemizde böyle bir sorun yok... Biz zaten herşeyin **Amerikalı** ve **Avrupalı** olanını severiz... Düşünsenize bir **imaj polisi** yolunuzu kesip "beyfendi neden Levis ya da Benotton giymiyorsunuz?" diye sorsa ne cevap veririz... Aslında bakarsanız Levis firmasının Taksim'in göbeğine koyduğu dev reklam tabelası, yüz tane imaj polisine bedel.

Adamın biri panodan bakarak **"hey sen üzerindekinin sahte Levis olduğu burdan bile belli"** diye taciz ediyorsa insanları alın size dev imaj polisi...

AVNİ

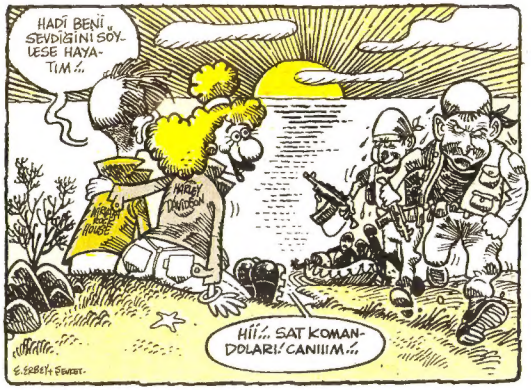

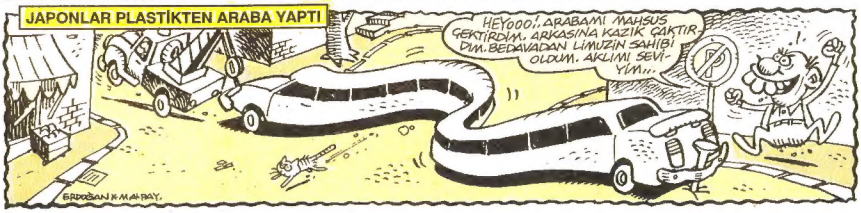

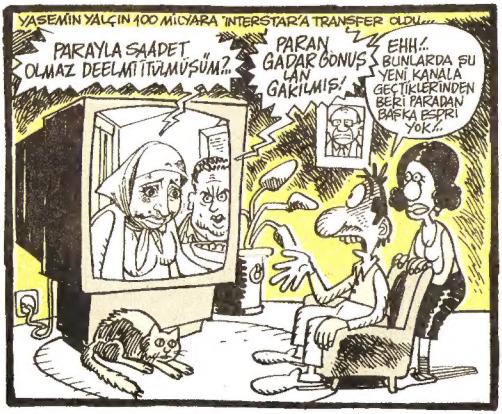

NE ZAMAN Kİ MUSA SARAH'I SEVDİ....

* Eskiden mahkemelerde **"Sanık ayağa kalk"** denirdi... Şimdi karakollar da "Sanık **DAYAĞA** kalk" deniliyor.

* Eskiden duvarlara **"Ali Ayşe'yi seviyor"** yazılırdı... Seven insanlar denilince akıla, erkekler de **Ali**, kızlar da **Ayşe** gelirdi. Eski ve yeni kuşaklar, **Ali**'nin **Ayşe**'ye olan sevgisine, duvarlar da şahit oldular... Ne zaman ki, **Musa Sarah'ı** sevdi, **duvarlar yıkıldı, dengeler bozuldu.** Ortada ne **Ali** kaldı, ne **Ayşe**... Artık **Musa** ile **Sarah**'ın aşkı, ömür boyu unutulmaz... Duvarlara **"Musa Sarah**'ı seviyor" yazıyorlar. Hey gidi hey!... Yılların **Ayşe**'si, kitlelere mal olan ününü, bir hafta içinde **İngiliz Sarah**'a kaptırdı. **Medya geldi, Ayşe gitti...**

* **Her ayın ilk haftasında, dört kişilik ailenin, mutfak masrafı hesaplanır...** Bu gelenek, uzun yıllardır sürer... Ama artık mutfak masrafının da, pabucu dama atıldı... **Aylardır dört kişilik ailenin, kupon masrafı hesaplanıyor...** Çünkü kupon toplayacağım diye, ıvır-zıvır gazetelere para vere vere, millet **gırtlağından** da oldu... **Mutfak bilinci kayboldu... Dört kişilik ailenin kupon masrafı, bu ay geçen aya göre yüzde 12.7 arttı...**

TAŞ

YAZAN-ÇİZEN
ŞEVKET YALAZ

AVNİ 4

açık görüş

İKİ İNSAN İKİ OLAY

Türkiye'nin metropolünde 9 Ocak günü iki benzer olay yaşandı. Birbirinden çok farklı görünsede, çok yönden birbiriyle çakışan iki ayrı olaydı bu. İki öldürme, iki cinayet olayı. Biri kimya mühendisi, İngiltere'de ihtisas yapmış, Türkiye'de birçok kuruluşun sahibi, Sabancılar'ın en küçük kardeşi, büyük iş adamı, Özdemir Sabancı, övünülecek birçok tarafı yanında, muazzam korunmasıyla ünlü, ikizler adlı iş merkezlerinin 25.nci katında, "faili meçhul" bir cinayete kurban gidiyor. Ne tesadüf ki aynı gün Üsküdar E Tipi Cezaevi'ndeki olaylarda yaşamını yitiren iki mahkumun cenazesinde, polis tarafından gözaltına alınan iki gazeteciden biri olan, Evrensel gazetesi muhabiri Metin Göktepe, kapatıldığı Eyüp Spor Salonu'nun yanındaki parkta ölü bulundu. vücudunun çeşitli yerlerinde çürük ve darp izlerinin olduğu söylenen Metin Göktepe'nin ölüm nedeninin, spor salonu çevresindeki 1.70 m. yüksekliğindeki duvardan atlaması olduğunu, aynı gece TV'den 60 milyon kişiye hitap eden İçişleri Bakanı'nın ağzından öğreniyoruz.

Bana göre bu iki olay, birbirinin benzeri iki terör olayıdır. Aynılık şurada: İkiside birer insandır ve ikiside başka insan yada insanlar tarafından öldürülmüştür. Variyeti, kişiliği, siyasi görüşü ve de herşeyi bu tarafta bırakıp, ikisi de cepsiz kefene sarılacak ve toprakla buluşacaktır.

Bir de bu iki olayın ayrıcalık tarafı varki, bu da oldukça düşündürücü.

Akşam TV seyrediyorum, haberler başladı. Türkiye son günlerde ciddi bir hükümet sorununu yaşarken, günlerdir kamuoyunun gündemini, anlaşamıyan siyasi uçlar, kurulamıyan hükümet ve çirkin milletvekili pazarlıkları oluştururken, birden haberlerde iki sırayı Sabancı'nın ölüm haberleri almıştı. Saat tutmaca tam 20 dakika birinci haber, flaş haber olarak sunulan bu olayların ardından, 2 dakikayı geçmeyen, gazetecinin ölüm haberi 'lütfen' verildi ve ardından 'flaş' habere, ünlü kişilerin yorum ve görüşleriyle devam edildi. Takip eden günlerde TV'lerde, birine ayrılan süre hızla artarken, diğeri haber niteliğini yitirmişti bile. Oysa cenazesi diğerinden hiçte az kalabalık değildi.

İstanbul'da iki ayrı olay ve iki ayrı ölüm. Biri "faili meçhul", diğeri ise "faili kabil", yada "faili sabit".

İhtimal ki, önümüzdeki günlerde, halkıyla, polisiyle, siyasetçileriyle, herkesin seferber olduğu bu çalışmalar semeresini görecek ve "faili meçhul" cinayetin failleri bulunacak ve yargılanacaktır. Yine ihtimal ki, "faili sabit" olayda hayatını yitiren gazeteci Metin Göktepe'nin suçluları ne hikmetse bulunamayacak ve bu olayda "faili meçhul" raflarında tozlanacaktır.

Hafızanızı biraz yorarsanız, geçmiş bir mayıs kutlamalarının birinde, marangoz çırağı bir genç, TV'lerin bile tespit ettiği bir polis kurşunuyla vurulmuş ve ne yazık ki bu olayın da faili bulunamamıştı. Taa ki bu polis memurunun bir sene sonra, bilinmiyen kişilerce öldürülmesine kadar.

İhtimal ki Metin Göktepe duvardan atlarken ters bir şekilde düşmüş ve bu nedenle ölmüş olsun. Aksi halde yine birçok analar gözyaşında boğulacak, ve yine herkes "bu olaylar ne zaman bitecek" sorusunu soracak. **Ahmet ÖNEN/GEMLİK**

MURAT ALPAY

Bir insan bir OBJE

HAFTANIN GEYİĞİ

Sigarayı bıraktım,içkiyi bıraktım,tırnak yemeyi bile bıraktım ama Akşam Gazetesi'ni almayı bi türlü bırakamadım arkadaş.Iradem çok zayıf...

Monde Traş DURUMLAR

- Bu kadar HARÇ vereceğime hiç okumam daha iyi...
- Babam HARÇlık verirse okuycam abi...
- Bu kadar zorluğa rağmen üniversiteye gidebildiğime göre HARÇımız sağlammış...

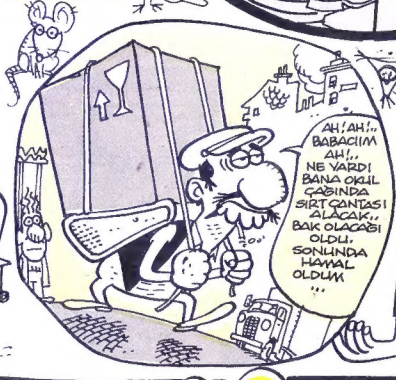

NERMİN abiniz ne diyor?

Varsa takıldığınız (kızlar veya erkekler)eğer size pas vermiyorsa onlara burdan esprili biçimde çıkışmak istiyor.
İşte adresiniz:Cevizlik Mahallesi Morsümbül Sokak No:18 Kat:2 **Bakırköy/İSTANBUL**
Tel:0212-542 1167– 542 12 23

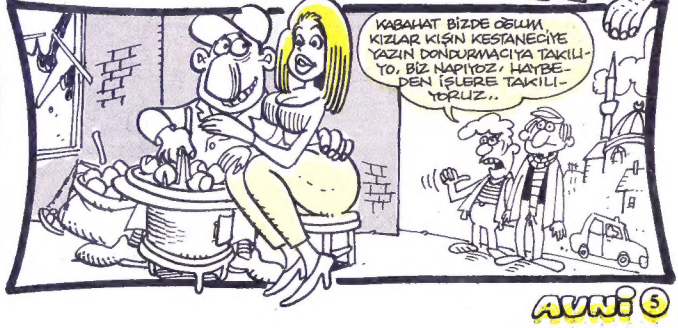

TAŞ

YAZAN-ÇİZEN ŞEVKET YALAZ

ONA ÖYLE DEMEZLER!

●*MURTAZA GÜRKAN*

Halâ hükümet yok... Ama halâ hükümet var... Tansu Çiller "Başbakan" olarak anılıyor. Eski hükümet, görevine devam ediyor... Barajı zor aşan **CHP**'nin Genel Başkanı **Deniz Baykal,** halen Başbakan yardımcısı... Hatta **Dışişleri Bakanı...** Ama bu hengamede unutulmuş... Şu **Kardak** krizi olmasaydı, kendi de görevini hatırlamayacaktı... Ya diğer bakanlar? Halen bakanlık yapan, ama yeni dönemde seçilemeyen milletvekilleri var... Ne garip çelişki...

Halâ hükümet yok... Ama halâ hükümet var... 550 milletvekili var... İyi de, para alıyorlar... Transfer söylentileri var... Eeeee... Haklı adamlar... Baktılar hükümet kuruluyor... Zaman geçirmek için, milletvekili alışverişi yapıyorlar. Şu partilerin, haline bak... Üç-beş parti başkanı... Üç-beş parti başkanına yakın, üç-beş milletvekili... Üç-beş işadamı, üç-beş bürokrat, üç-beş vesaire...

Halâ vesaire yok... Ama halâ vesaire var.. Metin Göktepe'nin, katilleri yok. Ama Metin Göktepe'nin, katilleri var.. Polis devleti yok... Ama polis devleti var... Şiddet, hakaret işkence yok... Ama şiddet, hakaret, işkence var. Kim bunlar? Canım üç-beş polis işte... Üç-beş defa vurmuşlar... Hukuk devletinde, olur böyle şeyler...

* * *

Halâ kimsecikler yok... Ama halâ kimsecikler var... Onur var, namus var, ama Uğur Mumcu'nun katilleri yok... Bir zamanlar, bir **Uğur Mumcu** vardı... Şimdi **Uğur Mumcu** yok. Artık okumak, araştırmak, yazmak da yok... Adları kuponlarla anılan, üç-beş gazete var... Üç-beş gazete içinde, üç-beş yazar var... **Bunlar da, üç-beş kupona kurban gittiler...** Üç-beş gazete kendi aralarında, **kupon cumhuriyetini** kurmuşlar... Artık hayata, kupon gözüyle bakıyorlar... **Kupon cumhuriyetinde, insana yatırım yoktur.** Yazı ve insan arayışı yoktur... Sürekli, yeni kupon arayışı vardır.. Kupon rekabeti, kanallara da sıçramıştır. Artık her gazete, kendi kanalında, özel kupon reklamları kuşağı gösteriyor.. 49 kupon, 120 kupon, 250 kupon, 600 kupon 850 kupon... 850 kupoooon... **Yok mu artıran? 2000 kupon...** Gazete fiyatının, en fazla 1.5 milyon lira olacağını, şimdiden taahhüt ediyoruz.

Kupon cumhuriyeti yok... Kupon cumhuriyeti var... Ama var... İlla ki var... Paçavra gibi bir gazetenin, 75 bin liraya satıldığı ülkemizde, elbette ki **KUPON CUMHURİYETİ** var. Ama onlar da haklı... Dolara bağlı girdiler, gazetenin fiyat artışını, zorunlu kılıyor. Dersin ki gazete, kuşe kağıda basılıyor, her taraf bilgisayar ağıyla örülmüş, **yazardan, çizerden haberden** geçilmiyor. **Yoksa bunlar, araştırmacı gazeteci mi? Aynı uyuşturucu gibi, bu kupon müptelalığı devam etikçe, yakında sabah-akşam gazete çıkacaktır.**

AVNİ

SAYI: 325 YIL:23
10 ŞUBAT 1996 C.TESİ

SAHİBİ
HÜRYAY A.Ş
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
İNCİ ARAL

YÖNETİM YERİ
Cevizlik Mahallesi
Morsümbül Sok.No:18
Bakırköy-İstanbul
Tel:(0212) 542 11 67
(0212) 542 12 23
BASILDIĞI YER:
ILICAK Gazetecilik
Matbaacılık A.Ş.

ZEPLİN YOLCUSU

●BÜLENT MORGÖK

DELİ CANLI ADAM, GÖNÜL BAHÇEMİZİN BAHÇIVANI, GÜZEL İNSAN, BABALARIN BABAŞI...

TAŞ

YAZAN-ÇİZEN
ŞEVKET YALAZ

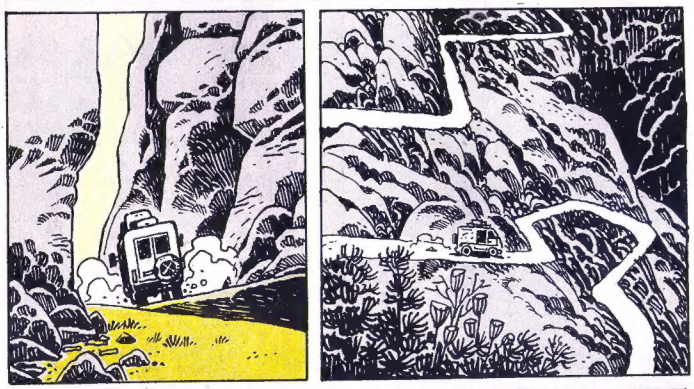

Devamı Haftaya..

BUGÜN LÜTFEN AŞIK OLUN!

Son yudum biramı da fondipleyip, geğirdikten sonra, barmenin Berlin Duvarı suratına küt bi kesik atıp, dışarı saldım kendimi. Baykuşları kovuğuna sokan, pis sakallı, serkeş hava soğuk, çok soğuktu. Derimi geçip, iliklerime sarmaşan rüzgar... Umurumda değildi ulan ben nasıl bu hallere düşerdim? Sair ve şair zamanlarımda mangalda kül bırakmayan ben, salya sümük, terkedilişime ağlıyordum. Bi omza, sıcak bir nefese ihtiyacım vardı ama gel gör, çöldeki deve gibi dapdazlak ortada kalmıştım. Ayaklarım Beyoğlu'nun izbe, tavuk karası sokaklarına sürüklüyordu beni... Gecenin bu saatinde bu ne idüğü babasız mekanlarda rahatça postu deldirebilir, geyikler cennetine VIP'le gidebilirdim. Ama ne gam? Hayatı boşladığım gibi, ölüme de aldırmıyordum... Boştu lan işte herşey, boş! Yapılacak en iyi şey, sapıtana kadar içmek, kelle olup, uçmaktı. Belki damarlarıma dolan alkol, beynimi istila eden protesto edilmiş çek misali sevdamı silip götürebilirdi. Geri dön, geri dön. Ne kadar da boş hayat, bırak vücudunda gezinsin sıcak şarap. İstem dışı akan aşkın zırıltılarıyla, tek ayak üstünde geri döndüm ve birden onu gördüm karşımda. Öylesine bakıyordu bana, paltosunun eteklerinden sarkan kuyruğu ve gözlerinde ölümün soğukluğuyla...

- Derdin ne senin? dedi.
- Sende kimsin dedim.

Cebinden çıkardığı kartvizitini gösterdi.

Şeytan

Her türlü kötülük ve entrika itina ile yapılır.

- Bak, sorunun her neyse çözebilirim. Hatta sevgilini bile geri getirebilirim sana...
- Aa, nerden biliyosun?..
- Çok konuşma bilirim ben... İstersen paraya, güce şöhrete boğarım seni...
- Peki sen ne istiyosun? Bedenim zaten ölümlü, ruhum...
- Ee, ruhun?
- Gittir ya, ruhumda işine yaramaz...
- Yanılıyosun, sen çekip gidene bile ağlayacak merhamete sahip, insan ırkının son üyelerindensin..
- Hadi ya??
- Ya...
- Ee, peki ne yapabilirim senin için?
- Aslında kafatasını kırıp, beynini şu sokağa saçabilirim. Yada yumurtalıklarından omlet yaparım. Ama sen bunu hakketmiyorsun. Hoşuma giden şey, senin hayatın boşluğunu anlamış olman. Binlerce yıldır, insanlar maddiyat için ruhlarını bana sattılar. Ama sonuçta hepsi ölümlüydü ve aldıkları herşeyi kaybettiler. Evet, hayat boş ve bunu anladığın için kutluyorum seni.
- İyi, güzel... Ama senden bişii istiycem...
- Biliyorum, içerken geyik yapıcak bi arkadaş. Böyle diyosunuz di mi? Geyik..
- Aynen öyle!

Sonra arkadaşım Şeytan'la beraber, Taksim Haydar'a gidip, sabaha kadar içtik. Meğer o da, kendisini Adem'le aldatan Havva'ya yanıkmış. Ama sevgisini hep içinde tutmuş. Zil zurna İstiklâl'de düşe kalka şarkı söylerken, en çok Dürriye'nin güğümlerini beğendi. Ve ayrılık vakti geldiğinde bana birkaç nasihat etti;

"Biri sevdiğimizi çalıcak olsa bile, ne olursa olsun, o sevgiden vazgeçmeyiz. Binalar yanar, insanlar ölür. Ama gerçek sevgiler hep yaşar!"

Ozan İNCESARAÇ

HAFTANIN MAGALAK AŞK ŞİİRİ

NE GÜZEL UYUYORDUN YATAĞINDA,
POSBIYIKLARIN TITRERDİ, HER NEFES
ALIŞINDA..
GÖRDÜN BENİ DEĞİŞTİN BİRDEN HAMZA..
SENİ KERATA, SENİ OYNAK ZONTA...
CAVİDAN'dan HAMZA'sına..

magalak

Magalakça bir sohbet!...

- Yahu Remzi abey! Bu sene ülkemizde turist patlaması olur mu dersin?
- Nerden çıktı bu şindi?
- Nebilem aklıma geldi...
- Ulan hıyar! Geçen sene gördüğün her turisti kazıklayan, her genç turist kıza tecavüzden kaçınmayan sen değilmiydin? Sen delirdin galiba! Hiç gelirler mi, bu sene oğlum. Hepsi gidipte ülkesinde anlatmıştır başına gelenleri bir bir...
- İyi ya be abi. İşte bende onun için diyorum... Kazıkladığımız ve tecavüz ettiğimiz her turist bizi dövmek için yanında iki tane adamını getirse, işte turizm patlar be abi!...
- Gerzek N'olucak!...
- Hehehe...

MAGALAKLAR DİYOR Kİ!...

Efendim, önce böyle bir sayfa yapmış olmanızdan dolayı ne kadar kibar bir adamlar olduğunuzu göstermiş oluyorsunuz!... Büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden, kızların dudaklarından, orta yaşlı hanımlarında popolarından pandikler, bilhassa selamlarınızı göndeririz...

Efendim!... Ülkemizde bizim ve bizim türden olanlara gereken önemin verilmediği kanaatindeyim. Bizlere sürekli değişik isimlerle hitap edilerek (Maganda, Angut, sayfa başlığınızdaki gibi Magalak, Dingil vb.) kalbimiz rencide edilmektedir. Bu bizlere haksızlık olmuyor mu acaba? Biz de kendimizi savunalım dedik...

Sokaklara tükürük ve balgam atıkları gönderdiğiniz rivayet olunuyor. Evet!.. Doğrudur. Bizlerde her insan gibi salgı bezlerimizdeki ifrazatı dışarı atmak zorunda kalıyoruz tabiiki. İnsanlar alın terini içeri çekebilir mi? Elbette hayır. Sokaklarda münasip yerlerde balgam hokkaları yoksa bu bizim suçumuz mu? Aslında biz yere tükürmüyoruz. Aslen havaya tükürüyoruz, ama fizik kuralları gereği "şaap!" diye yere düşüyorlar...

Bildiğiniz üzere herkesin bir şeysi vardır, ayıptır söylemesi onu karıştırmak ayıp olsaydı, niye çaydaki şekeri karıştırırlar? Çorbaya limon sıkınca karıştırırlar, çöp ile niye kulak ve dişler karıştırılır? Hiç düşünüldü mü acaba? Aslen ayıp da bence yorgan altında olur!?..

Efenim bi de en sinir olduğum nokta.. Bizlerin her fırsatta "GARK, GURK ve ZORT" gibi sesler çıkardığımız, bilhassa bundan rahatsız olunduğu duyumlarım var... Yahu insan tabiatına uygun olan bu yerlerden girişlere müsaade ediliyor da neden acaba çıkışlar sorun oluyor. Oysa neden insanlar artık doğalgazla ısınıyorlar? Hepinize iyi çalışmalar dilerim.

Yazan: Şerafettin Kuskus...

MAGALAK SAVAŞ MUHABİRİ HÜSNÜ...

SAHİBİNDEN SATILIK TAŞ OCAĞI!...

İstanbul'un İkitellisi'nde münasip yerde bulunan ve günde on bin ton taş kapasiteli taş ocağı acilen satılıktır. Neden derseniz?.. Eskiden burası İstanbul'un en büyük çimento fabrikasıydı. Magalak işçilerinden birisi gece muslukları açık unutmuş, ve her yeri su basınca caanım çimentolar taş olmuşlar anasını satiim.

TAŞ ÇİMENTO SANAYİİ A.Ş.

ZIPIR

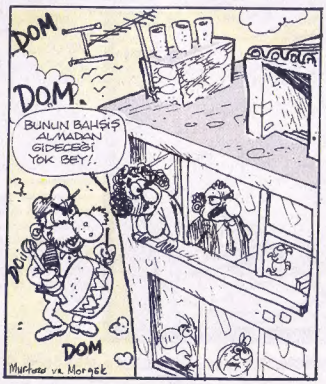

14 ŞUBAT SEVİŞGENLER GÜNÜ

1) Sevgilinize sıradışı hediyeler alın. Boynu altında kalmış zürafa, çift başlı geyik (böylece konuşcak bol konu olur), bi tarafından kaşarı sarkmış tost..

2) Onu her zaman sevin, sayın. Ama sayma işlemine diğer sevgililerinizi karıştırmayın. (Malum kıskançlık olayı).

3) Kafasındaki boynuzların sadece ikinizi arasındaki geyiklerden kaynaklandığını ısrarla vurgulayın. En yakın arkadaşı olan sarışın fıstıkla yaptığınız çarşaf operasyonunun ve sürekli gittiğiniz kafedeki garson kızın sadece birer tesadüf olduğunu falan söyleyin.

4) Sevgiliniz sizden bu güne ait feci jestler istiyecektir. Sakın kanmayın. Sıradan bir günmüş gibi davranıp, farklı konulardan konuşun; nolcak Cimbom'un hali, Gümrük Birliği ayağına hırdavat fiyatları da düşücek mi, materyalist diyalektiğin lehmecun kültürüne etkileri vs... vs...

- Geleceğe yönelik planlarınızı (evlilik, çoluk, çocuk, kadife terlikler) sorarsa, ona en son trenin 12'de kalktığını, saat 9'dan sonra dolmuş olmadığını belirtin. Onun gelecek kavramının, sizin için günün ileri ki altı saatlik bölümünü ifade ettiğini anlamalı.

- Sakın çiçek almayın. Gezerken sağda-solda, bi çiçekçi görüp, "bana ne, bana ne" diye ısrar ederse, o adamın tuvaletten çıkarken elini yıkamadığını söyleyin, sallayın.

- Malum günde, buluşmaya gelirken, o mutlaka sabah beşte kalkıp, süslenecek ve cicilerini giyip, tam takım gelecektir. Siz se gayet muhnis, eşofmanları çekin ve sağlıklı yaşam için koşalım gibi gayet abzürt bi teklifte bulunun.

- Bütün bu yazılanlara uyupta, terkedilirseniz eğer, sakın suçu bizde aramayın. Napsın kardeşim o, kız sizi? Adam olsaydınız gitmezdi zaten. Beter olun...

Ozan İNCESARAÇ

ŞEHREMİNİ NOTLARI

"Benim doğduğum köyde, hiç mizah yazarı yoktu...
Ben bu yüzden, gülmeye hasretim. Yaz biraz...
Yaz biraz... Çok yaz... Çok yaz... Hep yaz...
Hep yaz... Hep böyle yaz çocuk..."

MERHABA DOSTLAR...

Kutsal pazar gecesini, kutsal Pazartesi'ye, sevgiyle ve dostlukla bağladım... Yazı başladı. Allah yardımcımız olsun... Artık benim ne kendim için, ne de sizler için, yapabileceğim hiçbir şey yok... Saat daha, 11 bile değil... Daha gece, olmadı dostlar... Ama böylesi bir yazı şöleni için, saatlerce oyalanmanın da alemi yok... Gece uzun, yazı uzun... Yazalım, yazdıkça coşalım... Öylesine coşalım ki, sabahın ilk ışıklarını, farketmeyelim bile... Susalım dostlar... Saatler sonra gelecek olan, sabahı bekleyelim... **Çünkü bu sabah, o sabah... Sabaha sözcüklerin dansıyla, gireceğiz.. Ey sabah... Mahcup etme beni, kurban olayım...**

Ama önce, geceyi selâmlayalım... Yazının mükemmel olması için, hiçbir özveriden kaçınmadım... Hizmetçiler günlerce öncesinden başlayarak, harıl harıl çalıştılar.. Yazı süresince tuketilecek, yiyecek ve içeceklerin sponsorluğunu **İsmi lâzım değil** firması üstlendi. . Yanı bir elim yağda, bir elim balda mı diyelim. . Hayır . Hayır **Bir elim çay da, bir elim sigara da, aklım da portakallar da diyelim. Böyle daha iyi sankı... Bırakın dağınık kalsın... Bana beş dakika, müsaade dostlar... Biraz düşünmek istiyorum... Gelecekle ilgili, kaygılarım var da... Gerçi gelecek de, bir gün gelecek ama... N'aaparsınız işte...**

Canlı yazı Şehremini Notları, devam ediyor... Öyle... Öyle.. Valla devam ediyor... Ne güzel, yazıp gidiyoruz işte... **İyi ki yazar olmuşum...** Yazar olmasaydım, bu saatlerde ne yapacaktım? Yavaş yavaş benim anladığım anlamda, geceye giriyoruz... Geceyle birlikte, yazının ilerleyen dakikalarında çeşitli sürprizlere tanık olabilirsiniz.. Benim, siz candan ve sevgili okurlarım için, hiçbir karşılık beklemeden çile çektiğim şu saatlerde, acaba birileri ne yapıyor? **Terbiyesizliğimin formunda olsaydım,** yine her zamanki gibi **"Birileri bu saatlerde, sevişiyorlardır"** diyecektim. Demiyorum... Siz yazdığıma, bakmayın... Bırakın dağınık kalsın...

Saat gecenin 1'i... İşte gece... Ben ne dersem, o olur... Dışarısı sessiz... Aşağıdan yukarı kimse, ön ismiyle bir diğerini çağırmıyor... Aaah!... Aaah!... **Kimse de, nezaket kalmadı anlgom.. Hani o isimlerin sonlarına eklenen, beyler ve hanımlar?.. Teessüf ederim. Teessüf ederim... Nerede kaldı, bankanıza sadakat? Birazdan, dostlar gelecekler... Birdirbir ve yakar top oynayıp, ip atlayacağız...** Hep beraber, çocukluğumuzu yaşayacağız... Evweet.. Bu arada **trompetçi palyaço Memo,** devreye girmek için yüzüme bakıyor... **Çal bre melun... Çal ki, gözümüz gönlümüz şenlensin...**

Sağol, varol, berhudar ol, Memo can.. Geceyi renkiendirdin... Trompetinden çıkan ince nağmeler sayesinde, giz yüklü satırlarım şaha kalkacak ve gecenin karanlığını, ikiyle çarpıp dörde bölecek... Şimdi içinizden birileri, pardon pardon, birileri bu saatlerde sevişiyorlardır... Bu birilerine, yazının ilerleyen satırlarında, devam edeceğiz... Tabi doğaçlamanın, felsefesi içinde unutmazsak... Her zaman söylerim.. **Yazı beni sürüklüyor.** Gelelim araya **"birilerini"** katıp bilerek böldüğüm soruma... Şimdi içinizden bazıları, hatta çoğunuz "Yahu bu çocuk, sahiden **Memo**'ya trompet çaldırıyor mu? Yazdığı anda, aynen uyguluyor mu? Böyle biri, var mı? **Varsa, babası nereli? Nereden bu kaşın, gözün temeli?** Çok iyi yazar olduğunu, her zaman ve her yerde iddia eden **Murtaza Gürkan, giz yüklü satırlarını şaha kaldırmak** için, **palyaço Memo**'nun trompetine mi kaldı?" şeklinde haklı olarak, gereksiz ve **saçma** sorular düşünebilirler... Yanı ben, sizin yerinize düşünüyorum... Kendi aleyhime yazıyorum... Yazıyı dura, düşüne, sora sora, okuyalım... Sanki uzun zamandır, **soyut okur** kimliği oluştu... **Burada, bir yazar var. Orada, okur lar var... Yazar, yazar ha yazar... Yazar yazdığı sürece, okurlar...** Üstüne üstlük, bir de gülerler... Allah .. Allah. . **Mizah yazarı mıyım neyim?** Yanı biri yazar, birileri okur... Her yerden, birileri çıkıyor. **Bu birileri,** siz değilsiniz... **Bu birileri, o birileri...** Ama onlarında, bu saatlerde sevişliklerini sanmam... **Mutlaka, yorgun olan taraf kazanmıştır...** Ulaaa... Bu **"Birileri birileri"** derken, yazının seyri iyice değişti... Bir saatden fazla oluyor, bu okur-yazar ilişkisi üzerine takıldım... Yazmak istediğim, çok konu var... Ama hep, ben yazıyorum... Yani **"Bana istediğiniz konuda yazabilirsiniz... İstediğiniz an ulaşabilirsiniz"** demek bile cazip gelmiyor... Eşitiz biz... Benim farkım yazmak... Ama okur-yazar bütünleşmesi, yaşamın her alanında gerçekleşecekse, artık benden hiçbir hareket beklemeyin. **Hareketi, kendi içinizden başlatın.** Böylesi, daha güzel değil mi? Hem sizin bakış açınıza, hem benim bakış açıma göre, yazılarımın geldiği noktadan çok memnunum... Zaten sizin aşırı sevginiz olmasaydı, **Şehremini Notları** 4 yıl sürmezdi. Neredeyse rekora gidiyoruz... İçinizden çok kimseyle dost olarak, okur-yazar ilişkisinin dışına çıktık. **Ne mutlu bana... Onlar için "ne mutlu" diyemeyeceğim, her görüşmede kendimi övmem yüzünden, fenalık geçirenler oldu...** Bazı dostlar, artık sinir ilaçlarıyla gelmeye başladılar... Biraz hal hatırdan sonra, tam ben kendimi övmeye başlayınca, **iki tane hapı yutuyorlar...** İstediğin kadar, kendini öv... Bir sakinlik... Bir sakınlik... Şimdi diyeceksiniz ki **"Bu insanlar senin yüzünden, bu çileyi çekmeye mecburlar mı?" Yoooo... Ama beni, çok seviyorlar... Sevilmeyecek, çocuk muyum ben?** Hem n'olmuş yani, birazcık kendimizi övmüşsek? Gerçek somutdur... Şimdi Allah için konuşun .. **Yakışıklılık ben de... Mükemmel yazmak bende... Kırmızı atkı bende... Cam gibi yeşil gözler bende... Kültür bende... Daha sayayım mı? İçki, kumar, çapkınlık bende... Hey yavrum be... Daha bunlar, hiçbir şey değil... Bir konuşursam, yer yerinden oynar...** Öyle mi, öyle... Eyvallah!... Aslında övme ayağına, kendi yaşamının gerçeğini yansıtıyorum. Bir uñaktan da, kendı kendimle dalga geçiyorum... Kendi kendisiyle dalga geçmesini bilmeyene, ben mizahçı demem.. Kendini övmek de, yıllardır bir üslup olmuş bende .. **Şehremini Notları, içeriği ve üslubuyla, kendi alanında tektir. Sabah** gazetesi yazarı **Selahattin Duman**'da, 6 aydır kendini övüyor... Aynı benim gibi, kendi kendisiyle dalga geçiyor. **En yakışıklı o.. En iyi o yazıyor...** Benim 2 yıl önce keşfettiğim aynaları, **Selahattin Duman** 1 ay önce keşfetti.. **Haydi hayırlısı... Kırmızı atkısı, var mı acaba?**

Bir espri yakalayınca, konu mecburen dağılıyor. Okur-yazar ilişkisini, iyi sulandırdık ama... Bu konuyu bağlayalım... Eksik kendi içimizde... Birbirimizi tamamlayacağımıza, daha da kopuyoruz... Bunun nedeni de **"Birisi yazar, birileri okur"** anlayışını, geniş boyutlu düşünmemekten, ileri geliyor. Biraz uğraşsak... Kafa yormak istemiyoruz... **Aranızdan bazıları bana, soyut okur kimliğinde yanıldığımı söylesin...** Benimki bir görüş... Ama burada, **somut bir yazar** var... Bir gün o da, soyut olur mu bilemem? Bilsem de söyleyemem... Hep beraber, düşünelim dostlar... **Biri niye yazar, birileri niye okur? İki taraftа, bu çileyi niye çeker?**

Sabah oldu... İnsan yazarken, saatlerin nasıl geçtiğini anlamıyor.. Eeee... Ne de olsa, somut bir yazarım. Bir gerçek var ki, **sabahın ilk ışıklarını** farketmedim...

Bir ayak düşünürüm ayağımda,
Ne haltedeceğimi bilemem..

* * *

Bir süredir şiirler, yazıların ortasına düşmüyordu... Orhan Veli'nin bu güzel şiirini, beğendinizi umarım. Çoğu kimse de, bilir. Beni en çok etkileyen yanı da, ilk iki dizesi... Diğer şiirlerde de aynı... **Yaşamın kareleri gibi... Ne zaman ve nereden geleceği bilinmeyen, kırmızı renkli kareler... Ve kırmızı renkli kareler içinde, ne zaman ve nerede söyleneceği bilinmeyen, şiirin göbeğinden alınmış dizeler...** Yazılarımda ne zaman şiirlere yer versem, çok büyük ilgi gösterdiniz... Mektuplarda da şiirler devam etti... Bir süredir yazamıyorum. **Aniden hem şiirlerden, hem türkülerden kesildim.** Bu şiire ve şiirler hakkında yazdıklarıma bakıp da, aldanmayalım dostlar... **Coşkular henüz, zirveye çıkmadı...** Bence bu bir, coşku aldanmacasıdır.. Bakalım önümüzdeki günler, neler göstereceK? Hele türküler? Boşverin.. Dertlerimle, canınızı sıkmayalım... Kimsenin benim için, üzülmesini istemem. Ben şurada kendi halimde, **Last Emperor** veya **Veteran Star** misali, yaşayıp gidiyorum işte... **Zaman zaman da, yarım kalan mutlulukları tamamlıyorum... Romanlarınızı ve ansiklopedilerinizi, yerinizden alıyorum.**

Bu kadar, sululuk yeter... Ama Allah için konuşun... Espirlerin hakkını, veriyorum değil mi? Yazı gidiyor, gidiyor.. Aniden iki espri, bir espri daha.. Hooop... Yazı çığırından çıktı... Artık olay, beni de aşıyor... **Sakın ola, benden ayrılmayın... Gülmek için, kimselere söz vermeyin.** Yeter ama.. Çekilmiyorsun **Murtaza**... Bir paragraf da, böyle gitti lan... Sağlık olsun hocam... Biz de espri bol... Paragraf bol... **Mizah yazarı deyince, kime sorsan gösterirler...** Bir gün beklerim... İki espri yaparım... O da olmadı.. **Yarım kalan mulu**ğum, tamamlarım... O da olmadı, satır aralarına bak...

Yazıların ortasına şiirlerin düşmesine, Sevil'de çok sevinmiştir. O Şehremini Notları'nı çok seviyor... Mektubunda Şehremini Notları olmadan Cuma günlerini düşünemeyeceğini söylüyor.Ve aşırı şiir tutkunu... Mektupda da, konuşmalarımızda da **"Şiir yaşamın kaynağıdır... Şiirleri, yazılarda görmek istiyorum"** deyip durdu. Ben de ona **"İçimden geldiği zaman, şiirler yazıların ortasına düşecek... Bir gün aniden, bir gün acilen"** dedim... O gün, bu gün mü? Bilmiyorum. Ama **Sevil**'cik yazarı harekete geçirmek için, her şeyi yaptı... Gerisi bana kalıyor. **Sevil bu şiirle, mutlu oldu mu? Ben yazarken mutlu oldu**ysam, o da mutlu olmuştur... En iyi yerden, yakaladı beni... Yaşamın kaynağını, bir costuralım... Bize bir mutluluk, yetmez dostlar... Yaşamın küçük mutluluklarına, isteksiz kalmayalım... **İyi ama, yaşam dediğiniz nedir ki? Şiir mi? Ya türküler? Boşverin dertlerimle, canınızı sıkmayayım... Ya ben? Geç babam geç... Beni benden, sormalara dayanamam... Beni anlatmaya, sayfalar yetmez... Yetmedi de... Yazı yeniden başladı... MERHABA DOSTLAR... YAZIYORUM VE SEVİYORUM...**

DALGACI MAHMUT

İşim gücüm budur benim,
Gökyüzünü boyarım, her sabah,
Hepiniz uykudayken.
Uyanır bakarsınız ki mavi.

Deniz yırtılır kimi zaman,
Bilmezsiniz kim diker;
Ben dikerim.

Dalga geçerim kimi zaman da,
O da benim vazifem;
Bir baş düşünürüm başımda;
Bir mide düşünürüm midemde,

●*MURTAZA GÜRKAN*

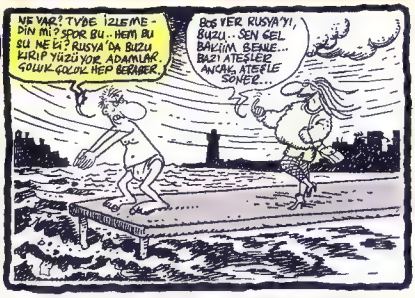

BİZ AŞAĞIDA İMZASI OLANLAR

Bu haftadan itibaren burada olacağız. Öncül yazacak, Sefare çizecek. Sizler de orada olursanız, görüşme, bakışma, okuşma durumları oluşabilir.
Hadi bakim, herkese kolay gelsin!
ÖNCÜL & SEFARE

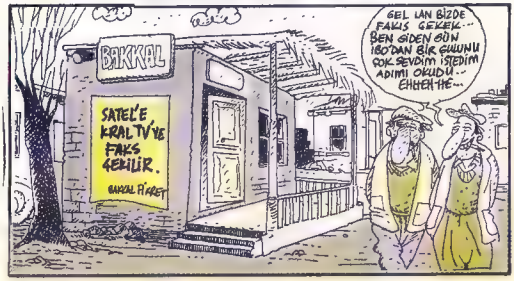

ACILI 1,5
ÖNCÜL & SEFARE

FAİDELİ BİLGİLER

DAVUL, DAVULCU VE ÇALARSAAT

Ramazan'ın en tipik tiplen sanırım davulculardır. Davulcular, eski zamanlarda, oruç tutacak olan müstakbel sevap sahiplerini sahura kaldırmakla görevli olan bireylermiş.

Ne kadar eski zamanlar?

En ilkel çalar saatin bile icat olunmadığı zaman diye bir yanıt vermek mümkün olabilir sanırım bu soruya.

Ama gel zaman git zaman, çalar saat icat olunmuş; çalar saatlerin enjvai çeşiti icat olunmuş... Yetmedil Teknoloji son hızla gidiyor. Çalar saat görevi yapan televizyonlar, radyolar, teypler, telefonlar ve şu anda bizim bilmediğimiz bi sürü alet icat olunmuş...

Davulcular halen, her Ramazan'da mesai yapıyorlar.

Bilindiği üzere imsak vakti belli. İmsakiyelerde mevcut. Ama sahurun başlangıç saati belli değil.

Davulcu bey (yani eski zamanların çalar saati bey) evinden çıkıyor. Görev oruç tutacak olanların uyandırılması.

Hangı oruç tutanlar?

Tabii kı bizim davulcunun görev alanına giren evlerde oturan oruç tutucular.

Davulcu bey (genellikle) yürüyerek geziyor.

Davulcu bey imsaka kadar bütün evlerin önünde davul çalmak zorunda.

E o da bir insan netice itibariyle. Yürüme hızı belli.

Bir saatte ne kadar yol alır? Belli.

Bu yol içerisinde ne kadar ev vardır? Belli.

Bunlar sabit değerler. Olaya fiziksel olarak bakıldığında, tüm bu sabit değerler elimizdeyken, imsak vaktine kadar tüm evlerin önünde davul çalabilmesi için iki değişken vardır.

1- Evlerin önündeki davul çalma süresi.

2- Görevde (davul çalma görevi) kalınan süre.

"1" nolu değişkene müdahale şansımız fazla değil. Zira önünde davul çalınan apartmanın ışıkları yanan kadar davul çalma işlemi devam eder. Yani, her evin önünde davulu iki "dom dom" ettirip gitmek olmaz.

"2" nolu değişkene ise müdahale daha kolaydır. Yani görevde kalınan süre. Yalnız bu süre de imsak ile sınırlıdır. O zaman tek bir seçenek kalıyor geriye:

Davulcu bey, davul çalmaya erken çıkmak zorunda. Yoksa kendi bölgesindeki bütün evlerin önünde davul çalması mümkün değildir. Bu da, bayram bahşişlerinin miktarına olumsuz etki yapabilir.

Durum böyle olunca da, davulcu kardeşlerimiz "görev alanlarının" genişliği ile orantılı olarak göreve erken çıkmaktadırlar.

Diyelim kı sahur saat 05.00'de; diyelim kı, sizin eviniz davulcunun evinin yanında. Ve yine diyelim kı, sızın davulcunuzun davul çalma bölgesi bir hayli geniş.

Üzgünüz. Saat 24.00 ya da 01.00 gibi bir saatte sahura kalkacaksınız. Daha erken bile olabilir!

Boşu boşuna, "İyi ama sahur beşteydi!" demeyin. Davulcunuzun daha gezeceği dünya kadar yer var. O nedenle yola erken çıkmak zorunda.

Peki n'olacak? Vatandaş hergün, saat beşteki sahura onikide-birde mı kalkacak?

Nemünasebet!

Bunun da çaresi var tabi! Hemen sıralayalım:

1- Davulcuya bayramda vereceğiniz bahşişi peşin verin, sizin evin önüne gelip davul çalmasın.

2- Davulcuya bir taşıt alın. Daha hızlı gezerse, yola daha geç çıkabilir. Örneğin bir kamyonet alın. Hatta Aygaz kamyonlarındaki gibi bir de müzik taktırın üzerine. Davulcu düğmeye bastığında,

" Dom dom dom! Saa-hu-raaa" diye çalsın.

3- Davulcuya bir telefon alin. Telefon numaranızı da verin. Her gece sizi arayıp, sahura kaldırsın.

4- Herkes kendine bir davul alsın. Davulcu geldiğinde, "Sağol kardiş. Bizim davulumuz var. Kendi kendimizi uyandırıyoruz. Sen hiç zahmet etme." deyip, davulcuyu bir daha mahalleye sokmasınlar.

5- Nasıl olsa her mahallenin bir gece bekçisi var. Davulculuk görevi de bu bekçilere verilsin. Böylece onlara ek bir gelir de sağlanmış olur.

6- Biliyorsunuz kapıcılık denen bir meslek var. Bu arkadaşlarımıza birer davul alınıp verilse, bu işi gayet iyi yapabilirler.

Şimdi bazı okurlarımız diyebilirler ki, "Kardeşim benim çalar saatım var! Davulcuya falan gerek yok. Ben kendim kalkar, sahurumu yer, suyumu içer yatarım!"

Doğru ya! Çalar saat bu işı görüyordu değil mi?

Peki bundan davulcuların haberi yok mu?

Sanırız yok.

Başka kimin haberi yok?

Bizim de bundan haberimiz yok.

ÖNCÜL

ŞEYTAN İŞİ

GÜRCAN GÜRSEL

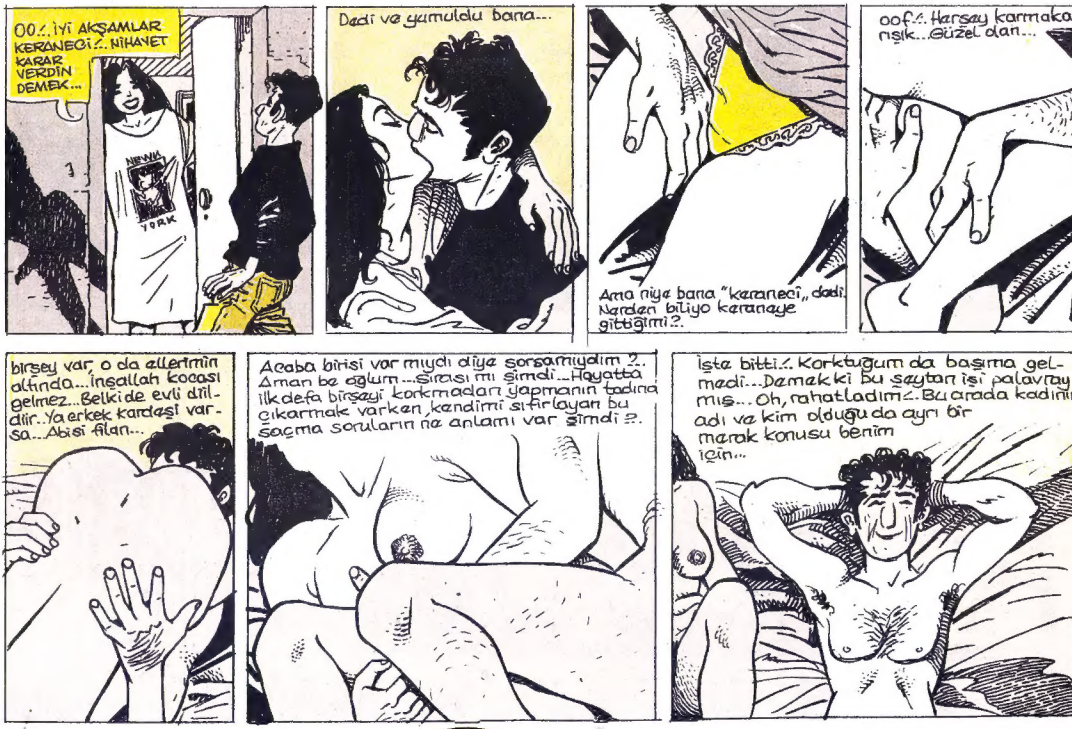

THE KIRMIZI BAŞLIKLI İSTASYON ŞEFİ

Ufuk: Bişi var abi..

Muhittin: Ne o?

Ufuk: Müşteri, velinimet meselesi... Veli kim? nimet, manitası mı? Yoksa dönme mi? Veli'yken Nimet olmuş...

Muhittin: Onu bilmem, ama senin lavuk olduğun kesin annem...

* * *

Ufuk: Muhittin abi, senin dış çekimlerini yapabilir miyim?

Muhittin: Sen hakikaten dayak istiyosun, şimdi anladım...

* * *

Ufuk: Abi eski Türk filmlerini bilirsin. Kız şey der: Beni hiç mi sevmedin Abidin? Abidin, gözyaşlarını saklayarak cevap verir: Hayır Nurten... Asla!...

Muhittin: Ee?

Ufuk: Anlamadın mı abi?

Muhittin: Neyi ulan?

Ufuk: Bu, halkımızın alaya alabildiği tek sosyal gerçeği...

Muhittin: Şimdi ben sana bir gerçek sokucam kol gibi... Feleğini şaşıracan.

Ufuk: Sen halkından kopmuşsun abi yaa!

Muhittin: Kafamı mikme, şurda iki kadeh bişey içicaz...

Ufuk: Ben sonra Uğri'im abi...

Muhittin: İyi edersin canım...

* * *

Muhittin: Askerlik mevzu için karakoldan aramışlar beni.

Cemal: Dert etme, halledilir bir biçimde...

Ufuk: bi, ben de kaçağım...

Muhittin: Bi zahmet ihbar ed'iim seni o halde...

Ufuk: Ama elektrik kaçağıyım!... Nasıl komik espri di mi?

Çaat!...

Ufuk: Ah gözüm! Eline sağlık Muhittin Abi...

Muhittin: Bişey değil!..

* * *

Ufuk: Aklıma takılan bazı postmodern hususlar var...

Muhittin: Sus o'lum! İki saattir okeye dönüyor burda... kıl oldum zaten...

Ufuk: Sistematik bazda...

Muhittin: Yarma beni...

Ufuk: Sen olaya yabancısın abi, o yüzden sıkılıyon...

Muhittin: Olayına ko'yiim... Beş dakka delikanlı ol...

Ufuk: Oysa materyalist görüşe göre...

Muhittin: Yi'can kafana istakayı... Ya, kim aldı ka'veye bu herifi...

Ufuk: Ama Engels'in...

Muhittin: Ben zerrin Egeliler felsefesine inanırım... Bendimi çiğner aşarım... Deli etme beni göt!

Ufuk: Abi sen niye kaset çıkartmıyo'sun?

Muhittin: Ne diyo'sun o'lum sen?

Ufuk: Abi sendeki ses, Yılmaz Morgül'de yok...

Muhittin: Gel buraya, kaçma laaan! Takıcam aleti, yatıcam birkaç sene!..

DİPNOT: Galatasaray Lisesi'nin karşısından giriyorsun. Orda İngiliz Konsolosluğu var. Sola dönüyorsun. Azıcık yürüyorsun. Beyoğlu Adliyesi'nin karşısında Dünya Oteli'nin altında bir yer var. Biz orda 30.000'e bira içiyoruz. Gitanes/Space Garden karışımı bir rock bar. Gelsenize!...

Küçük İskender

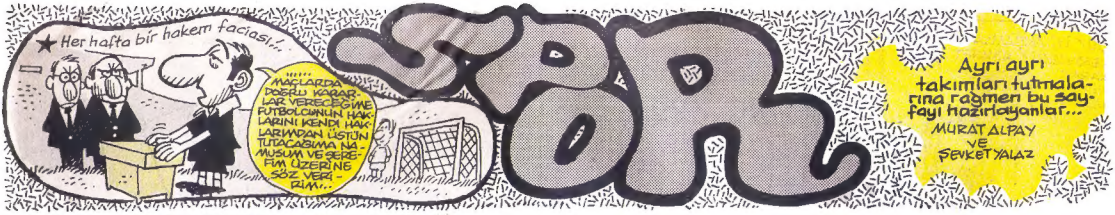

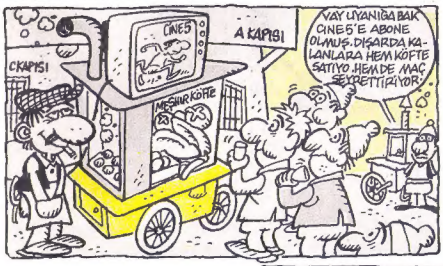

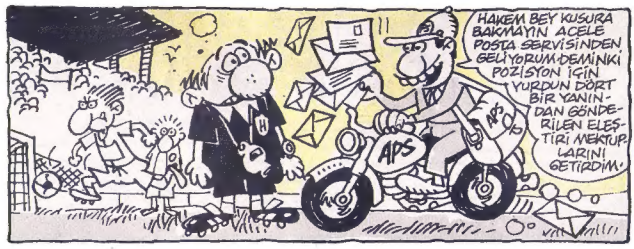

MAHMUT SIRRI'NIN GÖZÜYLE

Son zamanlarda, hoşuma gitmeyen şeyler oluyor... Ulus olarak, sporun karakteriyle bağdaşmayan, çirkinlikleri yaşıyor, görüyor, duyuyor, üzülüyor, kahroluyor, tükeniyor, elem ve hicab duyuyoruz... Hicab duymamak, mümkün mü efendiler? Ata sporumuz futbol, küfürbazların elinde kalmış... Koca koca kulüp başkanları, birbirlerine küfür ediyorlar. Yazıklar olsun... Teessüf ederim... Teessüf ederim... Demek ki futbolcular ve seyircilerden sonra, küfürleşme üst düzeye sıçradı. Bir SKK emeklisi olarak, acilen küfür stadyumu kurulmasını istiyorum... Küfürleşmek isteyenler, kızlarını burada paylaşsınlar... Ayrıca kulüp başkanları için de, küfür şeref trübünü yapılabilir. Küfür stadyumu, alt yapıdan gençler için, bir tecrübe ve birikim kapısı olacaktır. Yolu küfürden geçen herkesi, saygı ve sevgiyle selâmlıyormu..

HAFTANIN KRAMPONU

Evet sevgili "Avni" okuyucuları! Yazılı ve görsel basında geniş bir biçimde yer alan "Topon", "Popon" gibi listelere inat bizde bu hafta "KRAMPON" veriyoruz...

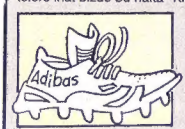

Boliç

Bu ayın gözde futbolcusu Fenerbahçeli Boliç!... Güzel goller atmaya yeniden başlamasına neden olarak "ADİBAS" marka futbol ayakkabısı giymesini gösteriyormuş...

Saffet

Kocaelispor'un GS'den gitme futbolcusu Saffet'in sürekli her maçta fileleri havalandırmasının nedeni ünlü "ZOTTO" marka ayakkabıyı tercih etmesi olarak nitelendiriliyormuş.

Ertuğrul

Beşiktaş'ın golcüsü Ertuğrul'un füzelerinin sırrı ise "MİKE" marka ayakkabılarmış. Ama dediğine göre "ADİBAS" ayakkabıları giyersem gol kralı bile olurum diyormuş.

Serkan

Samsun'un Tanju'nun tahtına gözdiken golcüsü Serkan'ın eskisi gibi Tanju'ya benzer goller atamamasına neden olarak giydiği "ADİBAS" ayakkabılarını hapisteki Tanju ağabeyine hediye etmesi, ve kendinin "CİNETİX" ayakkabı giymesi Samsun'lu yöneticilerce açıklanmıştır.

Hakan

GS'li B.Hakan'ın eski güzel gollerini, aratır olmasına neden olarak eşi Esra'dan boşanması ve bu dalgınlıkta malzeme dolabındaki yanlış ayakkabıları seçiyor olması gösteriliyor imiş...

ÜÇÜNCÜ ŞAHISLARA DUYRULUR

Koyu bir GALATASARAY taraftarı olarak CIM-BOM'un gidişatını hiç beğenmiyorum... STAUCHE'yi gönderdiler. 'VENISON ile MARCH'ı da gönderdiler, Olmadı HAKAN'ı gönderdiler.... (Gerçi o geri geldi ama...) Şimdi de GÖBEL'mi nedir bir arap aldılar... SAUNDERS ise bir muamma benim bu takıma güvenim kalmadı... Yakında beni de taraftarlıktan atarlarsa hiç şaşırmayın. Onlardan önce ben takımımı değiştiriyorum, 3. şahıslara duyurulur.

●BERK

AA!.. METİN GÖKTEPE FOTOĞRAF SERGİSİ... ULAN GİTSEM Mİ ACABA ŞU SERGİYE! YAZIK OLDU ÇOCUĞA!..

BASIN MÜZESİ

FAZLA KİMSE YOK! ŞÖYLE Bİ DOLAŞIP ÇIKAYIM...

METİN GÖKTEPE

BAKALIM NELER VARMIŞ?.. HIM.. POLİSLER!..

VAY CANINA NASIL VURUYORLAR İNSANLARA. HİÇ BÖYLESİNİ GÖRMEDİM.

AHG!.. BAŞIM DÖNÜYO... NOLUYO BANA BÖYLE?..

KAHROLSUN FAŞİZİM

OFF.. NERDEYİM BEN. BEN.. A.. NOLUYO BÖYLE?.. POLİSLER...

DAĞILIN LAN

KAHR FAŞİ

VAY ANAM, ÇATIŞMA VAR! KAÇMALIYIM BURDAN. YOKSA, HAYALMİ GÖRÜYORUM?..

DAĞILIN LANN VATANHAİNLERİ!..

AGH!

KAÇMA GOMİNİST KAFANI KIRACAĞIM!

ANNEE YAPMA ABİ BENİM BİR İLGİM YOK!

UEE!.. AGHH!..

TANRIM ÖLDÜRECEKLER BENİ!.. AAA... METİN GÖKTEPE!

METİN GÖKTEPE.. OFF.. BAŞIM.. HAYAL GÖRMÜŞ OLMALIYIM...

HİŞŞT.. YAVRUM!.. NAPIYOSUN YERDE?

KALK EVLADIM.. İYİMİSİN, KENDİNE GEL!..

İYİYİM TEYZE.. AA, SİZ.. ANNE GÖKTEPE...

SENDE ARKADAŞIMISIN METİN İN? TANIRMISIN METİNİMİ?..

EE.. ŞEY... BEN...

EVET TANIRIM TEYZE.. HEMDE ÇOKİYİ TANIRIM!

CLİK